

РЕШЕНИЕ

№ 1817

гр. София, 21.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 08.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **8912** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 40 от ЗДОИ, вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на В. И. Х. срещу Решение № ДОИ 24#3 от 5.09.2022г. на П. Й.- член на КПКОНПИ по заявление от 22.08.2022г.

Обосновава съображения за незаконосъобразност на оспорения административен акт поради нарушение на материалния закон. Въпреки, че в решението било посочено, че се предоставя частичен достъп, такъв в действителност не е предоставен, а е извършен преразказ на разпоредби от закона. Предвид, че съдържанието на декларациите по ЗПКОНПИ било публично достъпно, то по арг. на по- силно основание следва да е общодостъпна и информацията относно обстоятелствата, свързани с неподаването на такава декларация. Също така търсената информация се отнасяла до дейността на държавния орган. Предоставянето на информацията не би могло да доведе до осуетяване ефективното провеждане на производство по ЗКПОНПИ. Моли да се отмени решението и задължи ответника да предостави исканата информация.

Ответникът –П. Й. в качеството му на член на КПКОНПИ, оправомощен със заповед № РД-06-158/7.03.2022 г. на за председателя на КПКОНПИ, на основание чл. 28 ал.2 от ЗДОИ, чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата.

Софийска градска прокуратура, редовно призована не изпраща представител и не изразява становище.

Съдът, като прецени събраните по делото относими доказателства, доводите и

възраженията на жалбоподателя, намира за установено от фактическа страна следното:

Със заявление от 22.08.2022г. В. Х. е поискал да му се предостави информация „Имам няколко въпроса във връзка с неподадените декларации за имущество и интереси в две поредни години от С. Т., председател на партия „Има такъв народ“ От кой орган и колко проверки са му правени, както съобщава той във Фейсбук публикация? С какъв резултат са приключили проверките? От коя дата са актовете, които са съставени ? В какъв размер е наложената глоба? Дали е платена или ще бъде обжалвана?“.

По повод подаденото заявление П. Й.- член на КПКОНПИ оправомощен със заповед № РД-06-158/7.03.2022 г. на за председателя на КПКОНПИ, на основание чл. 28 ал.2 от ЗДОИ е постановил оспореното Решение № ДОИ 24#3 от 5.09.2022г с което според съда въпреки посоченото в него, че се предоставя частичен достъп до исканата информация, на практика, отговор на конкретно зададените въпроси не се съдържа. Ответникът е посочил само правни основания , но не и фактически установявания. Обосновал е и съображения, че се касае за лична информация, а не за обществена такава, поради което и по арг. от чл. 2 ал.5 от ЗДОИ същата не следва да бъде предоставяна, аргументирал се е и с чл. 7 ал.1 от ЗДОИ.

При така установените факти, съдът обосновава следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Противно на доводите в съпроводителното писмо на КПКОНПИ, жалбата е процесуално допустима подадена в преклузивния 14 дневен срок по чл. 149 от АПК–процесното решение е връчено на жалбоподателя на 9.09.2022г чрез куриерска фирма /л.11 от делото/, като жалбата е изпратена до съда на 21.09.2022г /видно от пощенско клеймо на л. 9 от делото/, подадена е от надлежна страна - срещу акт, който подлежи на обжалване.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган /арг. от чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ, чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ/ - "задължен субект" по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ, изрично оправомощен със заповед № РД-06-158/7.03.2022 г. на за председателя на КПКОНПИ вр. с Решение на НС от 2.02.2022 за предсрочно прекратяване правоотношението на председателя на КПКОНПИ в съответствие с разпоредбата на чл. 28 от ЗДОИ и чл. 14, ал. 1, т. 2 от ЗКПКОНПИ.

При издаване на процесното решение, съдът не откри допуснати нарушения на административно процесуалните правила, които да са самостоятелно основание за отмяна.

В процесният случай е поискан достъп до обществена информация по реда на ЗДОИ касаеща обстоятелства, свързани с неподаването на декларация по ЗКПКОНПИ по чл. 35 ал.1 относно конкретно лице. Жалбоподателят застъпва становището, че щом съдържанието на декларациите по ЗКПКОНПИ било публично достъпно, то по арг. на по- силно основание следва да е общодостъпна и информацията относно обстоятелствата, свързани с неподаването на такава декларация. Съгласно чл. 4, ал. 2 от Наредба за организацията и реда за извършване на проверка на декларациите и за установяване конфликт на интереси за подадените декларации с изключение на декларациите на служителите от службите за сигурност се води публичен регистър, като по отношение на декларациите за имущество и интереси публична е само частта за интересите съгласно чл. 37, ал. 1, т. 12 – 14 от ЗКПКОНПИ.

Според чл. 4 ал.5 от посочената Наредба, достъп до декларациите по чл. 35, ал. 1 от ЗПКОНПИ, съответно до информацията в тях, която не е публична, имат тези служители, на които органът по чл. 3, ал. 1 със заповед, съответно с решение, е възложил приемането, съхраняването на декларациите, обработването на данните от тях и унищожаването на информационните носители, въвеждането и обработването на данни в регистъра, публикуването на информация в него, извършването на проверките на декларациите и по установяване на конфликт на интереси.

По силата на чл. 4, ал. 6 от същата Наредба фактите и данните извън случаите по ал. 2 (т. е. извън данните, които са публични), съдържащи се в декларациите и станали известни във връзка с изпълнението на правомощия или функции по тази наредба, не може да се разпространяват, освен когато в закон е предвидено друго.

Несъмнено жалбоподателят не е измежду лицата по чл. 4 ал. 5 от Наредбата, както и много малка част от декларираните обстоятелства са публични и съответно представляват обществена информация /чл. 37 ал.1 т.12-14/. Анализът на посочените разпоредби сочи, че публичността на декларираните данни е ограничена, тоест само за някои данни е предвидено по закон да са публични. Следователно, след като не всички декларираните данни са публично достъпни, то следва да се прецени в конкретният случай и дали търсената информация относима най-общо казано с обстоятелства свързани с неподаването на такава декларация следва да е общодостъпна.

Според чл. 42 ал.3 от ЗПКОНПИ всяко лице има право да получава информация, свързана с данните от регистрите по чл. 169, ал. 1, съдържащи информация по чл. 37 ал.1 по реда на Закона за достъп до обществена информация, като съгласно ал.2 на чл. 42 достъпът се осигурява при спазване на изискванията за защита на личните данни.

С оглед посочените разпоредби следва да се отговори /прецени/ дали въпросите на заявителя, а именно „Имам няколко въпроса във връзка с неподадените декларации за имущество и интереси в две поредни години от С. Т., председател на партия „Има такъв народ“ От кой орган и колко проверки са му правени, както съобщава той във Фейсбук публикация? С какъв резултат са приключили проверките? От коя дата са актовете, които са съставени ? В какъв размер е наложената глоба? Дали е платена или ще бъде обжалвана?“ представлява обществена информация, тоест основният спорен въпрос по делото се свежда до отговора на въпроса - съставлява ли поисканата информация "обществена информация" по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ. Разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ определя като обществена по смисъла на закона всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Приложимостта на реда за достъп по ЗДОИ е обусловена от принадлежността на исканите данни към категорията "обществена информация" по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ.

Както се посочи, законодателят е дал легална дефиниция на понятието обществена информация. Една информация е обществена, когато са налице две визирани в правната норма кумулативни изисквания - да е свързана с обществения живот в страната и да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Не е налице легално определение на понятието обществен живот, но то е с достатъчно ясно съдържание -

живота на обществото като група хора. С оглед на това всяка информация, която е свързана с живота на обществото като група хора има характер на обществена информация. За да е налице обществена информация е необходимо не само информацията да е свързана с живота на група хора, но и да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на задължения субект, като информацията трябва да е свързана с правомощията и дейността на органа, защото само тогава тя би могла да притежава исканата от закона специална цел. / Виж Р № 153 ОТ 07.01.2020 Г. ПО АДМ. Д. № 13778/2018 Г., V ОТД. НА ВАС, Р № 3248 от 6.03.2019 по адм д 6688/ 2017 на ВАС и др./

В случая исканата информация няма обществен характер, тъй като засяга конкретно лице, респ. касае резултати от проверка на конкретно лице. Информацията по конкретен казус, не представлява информация по смисъла на чл. 2 от ЗДОИ и в действителност би могла да доведе до разкриване на лични данни. Исканата със заявлението информация не съдържа сведения, свързани с обществения живот в страната, тоест живота на обществото като група хора и не би дала възможност на жалбоподателя да си състави собствено мнение относно дейността на задължен по закон субект. Исканата информация свързана с конкретно извършвана в КПКОНПИ проверка, не може да допринесе за формиране на собствено мнение на гражданите относно дейността на държавния орган-КПКОНПИ, така както изисква разпоредбата на чл.2 от ЗДОИ. Поисканата информация не е свързана с дейността на задължения субект - КПКОНПИ, а с конкретна проверка извършвана на конкретно лице, като по никакъв начин не би могла да донесе познание и да послужи за съставянето на мнение относно дейността на КПКОНПИ като орган за противодействие на корупцията /чл. 7 ал.1 от Закон за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество/. От нея заявителят не би могъл да изведе изводи в подобна насока, тъй като информацията не е свързана с обществения живот, а касае конкретно извършвана проверка на конкретно лице, което е извън публичните функции на ведомството. Исканата информация касаеща резултати от проверка на конкретно лице не би могла да състави мнение за дейността на публичната институция.(задължен по см. на чл.3 от ЗДОИ субект) Ето защо и след като исканата информация не попада в обхвата на законово регламентираното понятие за обществена информация, редът на ЗДОИ е неприложим. Обществена информация примерно би била тази свързана с образуване, движение на преписките, но резултатите от проверка на конкретно лице не представлява обществена информация по смисъла на чл. 2 от ЗДОИ, дори към нея да е проявен определен интерес от трети лица, защото за законодателят тя не представлява такава свързана с обществения живот в страната, която да дава възможност на гражданите да си съставят свое мнение относно дейността. ЗДОИ не е средство, за получаване на всякаква информация от държавните органи.

Исканата информация с оглед естеството ѝ, би засегнала лични данни на лицето, поради което ЗДОИ по арг. от чл. 2 ал.5 е неприложим, а предоставянето ѝ на трето лице е неправомерно. Лични данни по смисъла на § 1, т. 2 ДР ЗДОИ. (изм. - ДВ, бр. 17 от 2019 г.) е понятието по смисъла на чл. 4, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ, L 119/1 от 4 май 2016 г.), а именно всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което

може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице.

В случая информацията относно резултатите от проверката свързана с евентуално неподадени декларации по ч. 37 ал.1 от ЗПКОНПИ за имущество и интереси представлява лични данни, разкриваща икономическата и социалната идентичност на лицето, като исканите данни с оглед характера им, са извън приложното поле на ЗДОИ - чл. 2, ал. 5, и разкриването им не може да влиза в колизия със защитата по ЗЗЛД.

Исканата информация касае специфични признаци, свързани с физическа, социална и икономическа идентичност на лицето. При това тези данни са лични по смисъла на § 1, т. 2 ДР ЗДОИ в чл. 4, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679, тъй като представляват информация, отнасяща се до физическо лице, което може да бъдат идентифицирано пряко чрез един или повече специфични признаци, свързани с физическата му, икономическата му или социалната му идентичност.

Законът не предвижда разширяване публичността във връзка с резултат от конкретна проверка на конкретно лице, касаещ конкретна преписка. Търсената информация свързана с неподадени декларации по чл. 37 ал.1 ЗПКОНПИ за имущество и интереси няма характер на публична /обществена/ информация и заявителят няма право на достъп до нея. В допълнение и с оглед представената в с.з. на 8.03.2023г Заповед РД 06-714 от 5.12.2018г на председателя на КПКОНПИ с която се обявява списък на категориите информация , подлежащи на класификация като служебна тайна за сферата на дейност на Комисията, в т.ч. информация събрана в хода на проверката, то предоставянето на исканата информация в случая е изключено по арг. от чл. 7, ал. 1, във връзка с чл. 37, ал. 1, т. 1 ЗДОИ, тъй като е служебна тайна съгласно специалния закон.

С оглед горното, исканата информация не е обществена, извън приложното поле на ЗДОИ /арг чл. 2 ал.5 от ЗДОИ/, поради което жалбата като неоснователна следва да се отхвърли. След като исканата информация не е обществена, то неотнормими са и доводите на жалбоподателя за надделяващ обществен интерес.

Относно разноските:

Въпреки изхода на спора, на ответника не следва да се присъжда юрисдикционно възнаграждение, тъй като претенцията за присъждане на юрисдикционно възнаграждение е заявена едва с писмената защита. Ю. К. не е направила искане за присъждане на юрисдикционно възнаграждение до приключване на устните състезания по делото. В проведеното съдебно заседание на 8.03.2023 г. липсва искане за присъждане на юрисдикционно възнаграждение от юрисдикционна К.. Съгласно т. 11 от Тълкувателно решение № 6/2013 г. по т. д. № 6/2012 г. на ОСГТК на ВКС страните не могат да въвеждат нови искания, нито да ангажират нови доказателства, дори и те да са във връзка с поддържаното им становище по време на процеса, след приключване на последното заседание по делото пред съответната инстанция. Тази забрана обезпечава приложението на основни принципи на съдебния процес - равенството на страните, равно право на защита и състезателност, установени с чл. 8 и 9 от ГПК. Самата писмена защита не е продължение на устните състезания, тъй като тя само обективира това, което страната

е изложила устно пред съда. Даването на възможност за по-точно обосноваване на разбирането ѝ по приложението на закона, не променя характера на съдебните прения, нито ги прави писмени. Представянето на писмена защита, така както е установено с чл. 149, ал. 3 от ГПК, не може да бъде разбирано разширително, т. е. да бъде възможност за връщане на приключила вече фаза на процеса - тази, в която могат валидно да бъдат правени искания, с които се сезира съда. Следователно с писмената защита не могат да бъдат предявени процесуално валидно искания за присъждане на разноски, съответно за техния размер. Макар и акцесорна, претенцията за разноски съставлява искане, свързано със спорния предмет, което следва, също като него, да бъде заявено до приключване на съдебното заседание, с което приключва делото пред съответната инстанция /така напр. Решение № 6760 от 7.06.2016 г. на ВАС по адм. д. № 8447/2015 г., V о. /. В обобщение на изложеното, претенцията за юриск. възнаграждение в представена по делото по реда на чл. 149, ал. 3 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК писмена защита не представлява изпълнение на изискването по чл. 80 от ГПК /така и Решение № 452 от 15.01.2016 г. на ВАС по адм. д. № 1528/2015 г., VII о. /.

Водим от горното и на осн. чл.172 ал.2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на В. И. Х. срещу Решение № ДООИ 24#3 от 5.09.2022г. на П. Й.- член на КПКОНПИ по заявление от 22.08.2022г.

Решението не подлежи на обжалване.

Съдия: